

ODPOČÍVEJ

I KDYŽ KOLEM TEBE ZUŘÍ RŮZNÉ BOUŘE...

NESTAŇ SE OBĚTÍ AKTIVISMU A STRESU

Věřící člověk by měl umět nejen obětavě pracovat, ale také spočinout – odpočívat v Bohu. Existuje něco jako „šabat duše“, který Bůh nabízí svým dětem. Je pro nás vsutku nezbytný: pokud do něj nevstupujeme, připravujeme se o životní rovnováhu. Riskujeme, že se staneme obětí přemírného aktivismu a stresu. Ztratíme ze zřetele, že svět je předně darem.

ODPOČÍVAT JE PRO MNOHÉ LIDI PROBLÉM

Schopnost odpočívat je dnes pro mnohé lidi problém, a to z nejrůznějších důvodů: společenský tlak na výkon, obavy z nezajištěné budoucnosti, ctižádost, která vyžaduje úspěch, záplava komunikačních technologií... Práce a aktivita se jim stává drogou, neumějí se na chvíli zastavit a dopřát si skutečného odpočinku, ať už fyzického, psychického nebo duchovního.

NEDĚLE CHRÁNÍ ČLOVĚKA

Dnešní společnosti velmi škodí, že ztrácí smysl pro neděli jako den odpočinku, která na první místo staví hodnoty jako je nezištnost, vděčnost, modlitba, přijetí a oslava života jako Božího daru, rodinných vztahů atd. Podle židovské tradice to není člověk, kdo zachovává šabat, nýbrž naopak šabat zachovává člověka, neboť chrání a uchovává podstatné hodnoty lidského života. Bez šabatu člověk přichází o své lidství a je vydán napospas modlám produktivity a vnitřnímu nepokoji.

I KDYŽ KOLEM NÁS ZUŘÍ RŮZNÉ BOUŘE...

Do pravého Božího pokoje nás naopak uvádí Ježíš Kristus – poslaný Boží Syn. On je naším skutečným pokojem, protože v něm se člověk usmiřuje s Bohem, sám se sebou, se svými blízkými a s životem jako takovým.

On je tou zaslíbenou zemí, v níž Boží lid nachází spočinutí, on je ten Dobrý pastýř, který nás vodí na klidná místa u vod, aby tam občerstvil naši duši.

A tak i když kolem nás zuří různé bouře, smíme být dětmi, které spočívají na srdci svého Otce a pokojně spí, podobně jako Ježíš ve člunu zmítaném vichrem a vlnobitím.

LÁSKA JE SKUTEČNÝM ODPOČINKEM

Ocitáme se tady tváří v tvář paradoxu lásky. Láska nikdy neodpočívá, protože činorodost patří k její podstatě, ale zároveň je skutečným odpočinkem. Kdo miluje, nachází totiž odpočinutí v tom, koho miluje, a na oplátku nabízí milovanému ke spočinutí své srdce. Je to jeden aspekt Ježíšovy výzvy „Zůstaňte ve mně, jako já zůstávám ve vás“.

Pokud tedy Bohu dovolíme, aby nám daroval svůj pokoj – což se děje skrze růst víry, naděje a lásky, díky přátelství s Ježíšem, králem pokoje – pak se staneme tvůrci pokoje a můžeme nabídnout své srdce jako místo odpočinutí těm, které nám Pán přivede do cesty.

Se svolením zpracováno podle knihy: Jacques Philippe, Štěstí, kde ho nečekáš, kterou vydalo nakladatelství Doron.cz. Redakčně upraveno.

Ježíš říká: Pojdte ke mně všichni, kteří pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek. Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočinutí svým duším. (srov. Mt 11,28-29)